

I riksadvokatens ~~rundskriv~~ nr 9, 10/8/45 til statsadvokatene i landssvik-saker behandler han Norges forhold til England, Danmark og Sovjetsamveldet. Han citerer Utenriksdepartementet brev av 21/7.45 til Justisdepartementet, hvori det står at det ikke foreligger noe som berettiger en til å tale om inngåelse på en bestemt dag av en formel allianseavtale mellom Storbritannia og Frankrike på den ene side og Norge på den annen .

Når det ikke foreligger noen formel avtale på en bestemt dag, hvorledes kan en så støtte seg til hva det er nevnt i "skrift og tale" slik som riksadvokaten gjør ?

I samme brev fra Utenriksdepartementet - citert i rundskriv nr X9 - står det :

"Fra det øyeblikk Tyskland i juni 1941 gikk til angrep på Sovjetsamveldet, har Norge faktisk vært ★ Sovjetsamveldets "forbundsfelle i den felles kamp mot angriperne."

Det faktiske forhold var at Norges diplomatiske forbindelse med Sovjet var brutt helt til desember 1941 . Det burde Utenriksdepartementet og Riksadvokaten ha visst.

~~Som foran nevnt på side 7 (punkt 24) benektet Molotov på Pariserkonferansen at Norge hadde vært krigsdeltager (Dagbladet 20/5/46).~~

~~Etter det som foran er referert fra Yalta konferensen er det gjort klart at Norge aldri har vært betraktet som noen alliert nasjon. Se også punkt 28, på side 7 om russernes aneksjon av norsk tømmer i Pasvik m.m. "Hvordan"~~

I ~~sitt rundskriv~~ nr 9 referer riksadvokaten videre hva Utenriksdepartementet har meddelt ham :

"Utenriksdepartementet finner for sitt vedkommende ikke å burde ta standpunkt til spørsmålet om fra hvilket tidspunkt Norge må ansees å være "forbunden" med Sovjetsamveldet i relasjon til straffelovens par 86, idet dette spørsmål forutsettes å måtte finne sin avgjørelse ved domstolene."

Dette har riksadvokaten meddelt til statsadvokatene og de må da igjen f.eks. ha underrettet landets sorenskrivere herom. Men hvorledes kunne en sorenskriver ute i landdistriktene fatte bestemmelse om et forhold som ikke en gang Utenriksdepartementet kjendte noe til ?

En må vel si, at riksadvokaten med dette sitt rundskriv har sanksjonert en vilkårlighet som søker sin like.

Rett<sup>oversatt</sup> må en vel si at Utenriksdepartementet ikke kjenner noe til en alliance-avtale og så skal man la Per og Paal bestemme det som passer for å kunne straffe medlemmer av NS etter par 86

Langt verre er dog riksadvokat Arntzens rundskriv nr 39 , rettet til særdomstolene/dommerne i landssviksaker. Her har Arntzen referert Kongens proklamasjon den 7/6/40, da han flyktet til England: Arntzen har (bevisst eller ubevisst skal være usagt) forandret et ord i Kongens proklamasjon og denne forandring er blitt skjebnessvangert for rettsoppgjørets utvikling. Proklamasjonen ble forandret så den kom til å lyde slik:

Det var som om de hadde sagt: "...det norske folks selvstendige LIV." (uth her)

Ut fra dette feilaktige rundskriv fra riksadvokaten, kunde så dommerne over hele landet i ca. to år - ved feil fortolkning av Kongens proklamasjon slå fast, at Norge hadde vært i krig med Tyskland under hele okkupasjonen, og at alle som man ønsket å straffe må være seg dette bevisst.

Det er ikke for sterkt å si, at dette var et djevelsk trick, hvis forandringen er gjort bevisst. For derved hadde dommerne ryggen fri, og de kunde dømme og straffe tiltalte medlemmer av N.S. etter straffelovens par. 86, som kun kan benyttes under en krig.

Dommerne fra hele landet ble instruert i Oslo, hvorledes de skulde behandle denne feilaktige meddelelse om at Norge var i krig under hele okkupasjonen og at dommerne nøye måtte protokollere, at tiltalte var seg dette bevisst, selv om han hadde nedlagt den sterkeste protest. De ledende presseorganer i Norge ~~ikke~~ bestyrket sine lesere om at Norge hadde vært i krig under hele okkupasjonen, idet de støttet seg til Arntzen "proklamasjon". *De "glende" alle hva den norske presse hadde gjort i juni 1940.*

Dermed var tåkeleggingen av de faktiske forhold begyndt, og dette hadde tilfølge en uhyrlig rettskrenkelse. En rettskrenkelse som har bragt titusener av uskyldige mennesker til fortvilelse - ja i mange tilfeller til selvmord. Høytzen mot medlemmer av N.S. fortsetter den dag idag ti år etter at den begyndte, og heri er høyesterettsadvokat Arntzen ikke uten skyld. Hvorfor har han ikke åpent erkjent at hans opplysning i rundskriv nr 39 var feilaktig? Hvis han i en stille stund ville reflektere over hvilke ulykker hans forandring av ordet liv til krig har forvoldt - burde han ikke hvile før han har gjort det godt igjen.

Presiden taler ofte så pent at nå må det være slutt på diskusjonen vedr. rettsoppgjøret og de ber om at N.S. folk skal stikke "sverdet i skjeden". Men når det kommer til stykke nektes N.S. folk stillinger som de er kvalifisert til og i det skjulte hamres det videre i samme dur som "Aftenposten" og "Dagbladet" m.fl. begyndte på sommeren 1945.

Skal respekten for vårt rettsvesen gjenopprettes må dommene i landssviksaker revideres. Elant de ti tusener norske kvinner og menn, som er straffet p.g.a den fundamentale falske påstand om at Norge var i krig med Tyskland etter den 10/6/40 finns der ikke lenger den ringeste respekt for dommere og aktører i landssviksaker og de såkalte "bestyrere" selv om de ikke seg den sorte kappe og setter opp en alvorlig "dommermine". Man aner svakheten for trykket for maktthaverne, de som rømte fra landet sommeren 1940 og som kom hjem for å diktere hva som skulde betraktes som rett, selv om de derved krenket vår grunnlov ved å gi love med tilbakevirkende kraft og ved å innbilde folket at vi hadde vært i krig med Tyskland under hele okkupasjonen og at det var landsforræderi å være medlem av det lovlige politiske parti: Nasjonal Samling.

Da Norge etter det foranstående referat fra Yalta-konferensen, ~~og de øvrige fakta som er nærlagt~~, ikke kan sies å ha vært i krig med Tyskland etter 10/6/40 og at det aldri har eksistert noen alliance melle Norge og vestmaktene, skulde ingen norsk borger ha vært straffet etter straffelovens par. 86, fordi, denne - som før nevnt - kun kan anvendes når landet er i krig.

Det må bli et krav fra hundrede tusen norske kvinner og menn (de straffede og deres pårørende) å få en revisjon av dommene i rettsoppgjøret. Erlagte erstatninger, inndragninger og bøter må tilbakebetales. Det stempel de straffede har fått - som landssvikere - må vekk fra politiets protokoller.